

BECHUKOTAI

GRATITUDE IS GOOD FOR YOU

Saying "Thank You" Isn't Just about Doing the Right Thing

PARSHAH OVERVIEW

Bechukotai

G-d promises that if the people of Israel will keep His commandments, they will enjoy material prosperity and dwell securely in their homeland. But He also delivers a harsh “rebuke” warning of the exile, persecution, and other evils that will befall them if they abandon their covenant with Him.

Nevertheless, “Even when they are in the land of their enemies, I will not cast them away; nor will I ever abhor them, to destroy them and to break My covenant with them, for I am the L-rd their G-d.”

The *parshah* concludes with the rules on how to calculate the values of different types of pledges made to G-d, and the mitzvah of tithing produce and livestock.

TEXT 1

Leviticus 27:16

וְאִם מִשְׁדֵּה אֶחָדָתוֹ יִקְדִּישׁ אִישׁ לַה' וְהָיָה עֶרְכָּךְ לְפִי
זֶרַעוֹ, זֶרַע חֶמֶר שְׂעִרִים בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף.

If a person consecrates some of the field of their inherited property to G-d, the valuation shall be according to its sowing: an area that requires a *chomer* of barley seeds at fifty silver shekels.

TEXT 2

Leviticus 27:28

אֵךְ כָּל חֵרֶם אֲשֶׁר יִחְרֹם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ
מֵאָדָם וּבְהֵמָה וּמִשְׁדֵּה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמָּכַר וְלֹא
יִגָּאֵל, כָּל חֵרֶם קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא לַיהוָה.

However, anything that a person declares *cherem* to G-d from any of his or her property—whether a person, an animal, or part of their inherited field—shall not be sold, nor shall it be redeemed, for all *cherem* is holy of holies to G-d.

HEKDESH

Can be
redeemed

CHEREM

Can never
be redeemed

TEXT 3

Deuteronomy 7:25–26

כה. פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ, לֹא תִחַמַּד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָּךְ
פֶּן תִּנְקַשׁ בּוֹ, כִּי תֹעֲבַת ה' אֱלֹקֶיךָ הוּא.

כו. וְלֹא תָבִיא תֹעֲבָה אֶל בֵּיתְךָ וְהָיִיתָ חֶרֶם כָּמֹהוּ, שֶׁקֶץ תִּשְׁקָצוּנוּ וְתַעֲב
תִּתְעַבְּנוּ כִּי חֶרֶם הוּא.

25. Burn the statues of their idols in fire; do not covet the silver and gold upon them and take it for yourself, lest you stumble because of it, for it is an abomination before your G-d.

26. Do not bring abomination into your house, lest you become *cherem* like it; you shall utterly revile it and abhor it, for it is *cherem*.

QUESTION

Cherem usually refers to something abhorred and reviled, something that should be destroyed.

Why do we use the word *cherem* to pronounce a field as holy?

TEXT 4

Rabbi David Kimchi,
Sefer Hashorashim,
“Cherem”

"כל חרם אשר יחרם איש לה' מכל אשר לו". אף
על פי שאין הדבר משחת וכלה, אצל המחרים
אותו הוא כאילו משחת שלא יהנה ממנו.

“Anything that a person declares *cherem* to G-d.”
Even though the item itself is not destroyed,
vis-à-vis the owner it is as if it’s destroyed, for they
can no longer benefit from it.

TEXT 5

Rabbi Aharon Halevi of
Barcelona, Sefer
Hachinuch, *Mitzvah* 357

וְלִכְּנֹן בְּכָל עֵת הָיִוֹת יִשְׂרָאֵל מִחֲזִיקִים
בְּתוֹרָתוֹ וּמִתְעַטְרִים בְּעִבּוּדָתוֹ, לֹא תָנוּחַ
בָּהֶם רַק טוֹבָה, וְשֹׁפֵעַ בְּרָכָה וְרוּחַ נְדִיבָה
וּטְהוֹרָה תִּסְמְכֵם, וְהִקְפֹּךְ - וְהִיא הַמְּאַרְהַ
וְהַחֲרֵם - עַל אוֹיְבֵיהֶם וְשׂוֹנְאֵיהֶם.

וְעַל כֵּן כִּי יִקְצֹר רוּחַ אֶחָד מֵהֶם וַיּוֹצִיא
מִפִּיּוֹ לְשׁוֹן קִלְלָה וְחֲרֵם עַל מָמוֹנוֹ
וְקַרְקָעוֹתָיו, שֶׁהֵם תַּחַת הַבְּרָכָה, הוֹדִיעָיו
הַכָּתוּב שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְהוֹצִיאָם מִרְשׁוֹת
הַמְּבֹרָךְ לְרִשׁוֹת אֲחֵר, לְפִי שֶׁכָּל אִשָּׁר
לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם חֵלֶק ה' לוֹ הוּא, וַיִּמָּה
שֶׁקֵּנָה עֶבֶד קֵנָה רַבּוֹ" (פְּסָחִים פח, ב).
אֲבָל מִכָּל מְקוֹם, אַחֵר שֶׁיִּדְעֵנוּ בְּאַמֶּת כִּי
כּוֹנֵן הַמַּחֲרִים לְהוֹצִיא אוֹתוֹ הַדְּבָר
מִרְשׁוֹתוֹ, רָאוּי לְהַשְׁלִים חֲפָצוֹ וַיָּשׁוּב
לְרִשׁוֹת אֲדֹנָיו וַיְהִי קֹדֶשׁ.

As long as the Jewish people are devoted to G-d's Torah and *mitzvot*, only good will come to them, and they will be supported by an abundance of blessing and a generous and pure spirit. The opposite—curses and destruction—will befall their enemies.

Therefore, if someone in a fit of melancholy utters an expression of curse or *cherem* about their money or their land—which are really blessed—the Torah informs us that one cannot really remove an item from the domain of blessing to another, cursed domain. For everything that belongs to a Jew really belongs to G-d, Who is blessed. Nevertheless, because we now know that this person really wants to remove this item from their possession, we'll give them what they wished for, and return the item to its true Master, and then it will become truly “holy.”

ANSWER

Cherem describes the owner's attitude toward the field – they revile the field and therefore donate it.

TEXT 6

Rabbi Yisrael Zev
Gustman, Kuntresei
Shiurim, Nedarim 3:5

ואשר נראה לעניות דעתי בביאור הענין של חרמים, דבאמת האדם שמחרים נכסיו הרי אינו נותן לא לכהן ולא לבדק הבית, ואינו אלא מחרים. וחרם זה הוא ענין של קללה שהבעלים מקללין את נכסיהן, וכל הדינין הנוהגין בחרם אינן אלא תיקון הקללה . . .

דלא גרסינן "נותנין" לכהן, דהוי משמע דהבעלים הם הנותנים, והרי האמת אינו כן דהבעלים אינן אלא מחרימין. אלא גרסינן "ניתנין", שהוא דין תורה של תיקון וניהוג בחרם. וגם לא גרסינן "כתרומה" דהוי משמע שמגיע לכהן כשאר מתנות כהונה, וזה אינו, דאינו מגיע לכהן כמו שאר מתנות כהונה אלא שזהו רק סדר הניהוג . . .

In my humble opinion, the concept of *cherem* is as follows: In truth, one who declares their property *cherem* does not intend to donate it to the priests nor to the Temple treasury. Rather, they simply declare it *cherem*, cursed. All the pursuant laws of *cherem* are only there to “fix” the curse. . . .

Indeed, the Mishnah does not say, “The owner gives it to the Kohen.” Rather, it says that “the property is given to the Kohen,” implying that this was not the owner’s intention, but rather the Torah’s way of handling the *cherem*. It also does not say that the field is given to a Kohen “like *terumah*,” implying that it is given to the Kohen like the other rites of priesthood; rather, giving it to a Kohen is simply the protocol for a *cherem* field. . . .

TEXT 6

*Rabbi Yisrael Zev
Gustman, Kuntresei
Shiurim, Nedarim 3:5*

ובספר החינוך מפורש כדברינו שחרם זה
ענין קללה על נכסיו ולאסור נכסיו, לכן
נאסרו עליו כדי להשלים חפצו, כמו
שכתב החינוך דראוי להשלים חפצו אלא
שנתינתו לכהן מתקנו מאיסור זה, ולכן
הותר ביד כהן אפילו להמחרים עצמו.

The *Sefer Hachinuch* writes explicitly, as we said, that *cherem* is a curse the owner pronounces on their property; therefore, it becomes forbidden for the owner to derive any benefit from it. We obey the owner's wishes to make it a "cursed" field, but we "fix" the curse by giving it to a Kohen. Therefore, once the *cherem* field is in a Kohen's possession, it becomes permitted for anyone, even the original owner, to benefit from it.

Everything we have is
a blessing from G-d.

When an owner gets
rid of their property,
they are condemning
something good, and
can never take it back.

TEXT 7

Talmud, Sanhedrin 94a

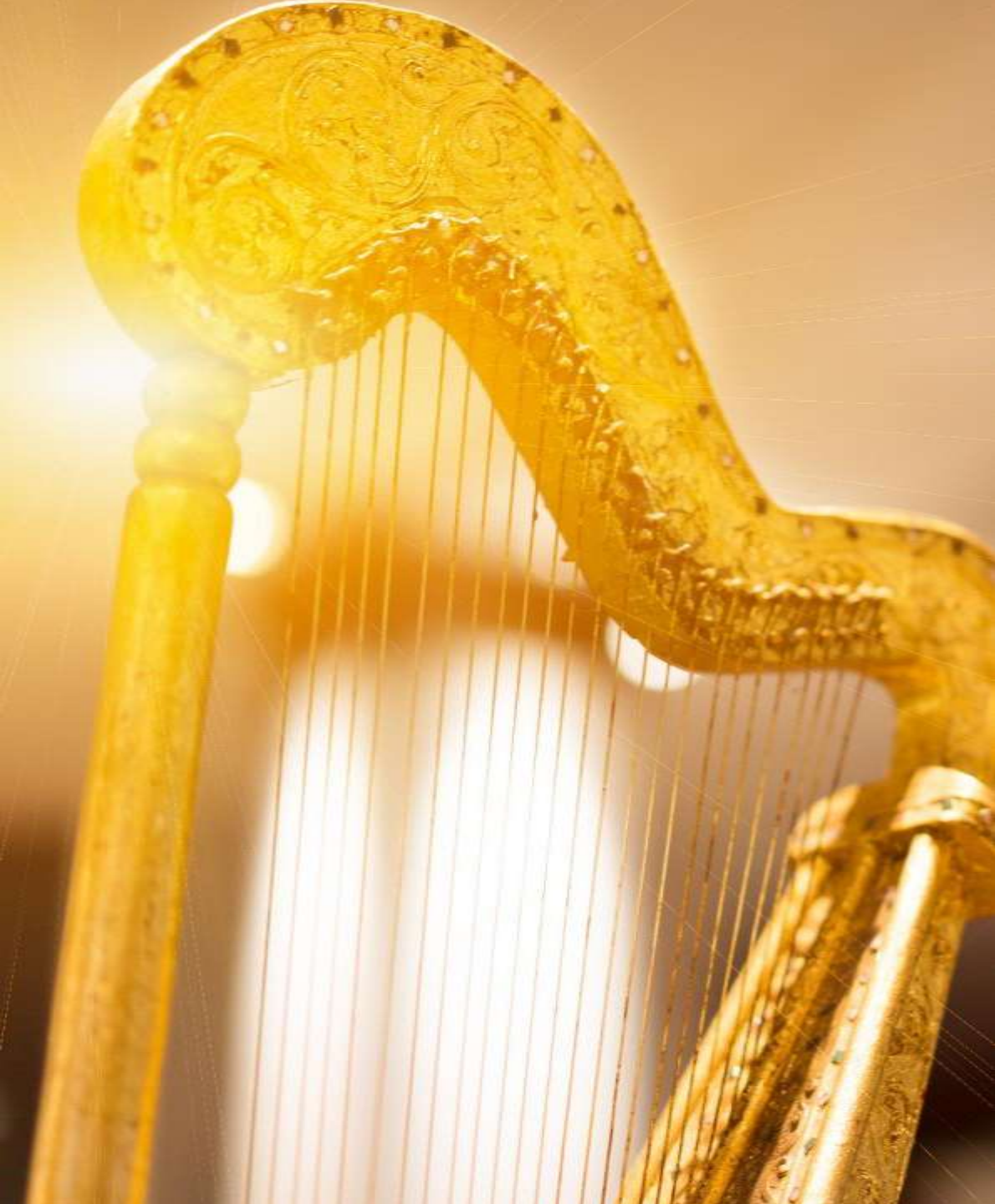
"למרבה המשרה ולשלום אין קץ וגו'".
אמר רבי תנחום: דרש בר קפרא
בציפורי, מפני מה כל מ"ם שבאמצע
תיבה פתוח וזה סתום?

ביקש הקדוש ברוך הוא לעשות חזקיהו
משיח, וסנחריב גוג ומגוג. אמרה מדת
הדין לפני הקדוש ברוך הוא: ריבוננו של
עולם! ומה דוד מלך ישראל שאמר כמה
שירות ותשבחות לפניך לא עשיתו משיח,
חזקיה שעשית לו כל הנסים הללו ולא
אמר שירה לפניך תעשהו משיח?
לכך נסתתם.

The verse states, "To he who increases (*lemarbeh*) G-d's authority, and for him there shall be peace without end, etc." (Isaiah 9:6). Rabbi Tanchum said, "In Sepphoris, Bar Kapara expounded this verse as follows: Why is it that every letter *mem* that appears in the middle of a word is an open *mem* (מ), but the *mem* in *le**mar**beh* is a closed *mem* (ם)?

"The closed *mem* indicates that G-d wanted to make Hezekiah Messiah, and He sought to make Sennacherib Gog and Magog. However, the Divine attribute of justice said to G-d, 'Master of the universe! If David, king of Israel, who recited numerous songs and praises before You, You did not make the Messiah, then Hezekiah, for whom You performed all these miracles and yet he did not sing any songs of gratitude before You, will You really make him the Messiah?!'

"Because of this, the *mem* closed."

The absence of
gratitude held back
the redemption.

TEXT 8A

Genesis 2:5

וְכָל־עֵשֶׂב־הַשָּׂדֶה טָרָם יִהְיֶה בְּאֶרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב־הַשָּׂדֶה טָרָם
יִצְמָח, כִּי לֹא־הִמְטִיר ה' אֱלֹקִים עַל־הָאֲרֶץ, וְאָדָם אֵין
לְעֹבֵד אֶת־הָאֲדָמָה.

Now no tree of the field was yet on the earth, neither did any herb of the field yet grow, because G-d had not brought rain upon the earth, and there was no person to work the soil.

TEXT 8B

Rashi, ad loc.

"כִּי לֹא הִמְטִיר". וְמָה טַעַם לֹא הִמְטִיר? לְפִי שְׂאָדָם אִין
לְעֵבֶד אֶת הָאֲדָמָה, וְאִין מַכִּיר בְּטוֹבָתָם שֶׁל גִּשְׁמִים, וְכִשְׁכָּא
אָדָם וַיַּדַּע שֶׁהֵם צָרִךְ לְעוֹלָם, הִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם וַיָּרְדּוּ, וַצִּמְחוּ
הָאֵילָנוֹת וְהַדְּשָׁאִים.

“Because [G-d] had not brought rain”: Why did G-d not bring rain? Because “there was no person to work the soil,” and no one recognized the benefit of rain. But when the human came and understood that rain was essential to the world, he prayed for it, and it fell, and the trees and the herbs sprouted.

TEXT 9

*Midrash, Pirkei Rabbi
Eliezer, ch. 7*

מפני מה ענש הכתוב ביותר לכפויי טובה? מפני שהוא
כעניין כפירה בהקדוש ברוך הוא. אף הכופר בהקדוש
ברוך הוא כופר טוב הוא.

Why does the Torah punish an ingrate so excessively?
Because ingratitude is like heresy. A heretic is also,
essentially, ungrateful.

COMPLETE GRATITUDE

1. Recognizing life's blessings.
2. Recognizing G-d as the Source of all good things.

TEXT 10

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Igrot
Kodesh 12, pp. 270–271*

ב"ה, ד' שבט, תשט"ז

ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מחודש כסלו הוא חודש
הגאולה, בו כותב מצבו עתה וכן אשר כל
משך ימי חייו לא ראה טוב, ומבקש להזכירו
וכן זוגתו וילדיהם שיחיו לברכה.

וכנראה שאינו מרגיש בהסתירה במכתבו
עצמו.

כי איש אשר בורא עולם הזמין לו את בת
גילו וברכם בילדים – שיחיו לאורך ימים
טובים אמן, יאמר שלא ראה טוב מימיו, הרי
הוא כפוי טובה במידה מבהילה.

ובודאי לא יגעו חס ושלום דברים אלו

By the Grace of G-d

4 Shevat, 5716

Brooklyn

Greeting and Blessing!

In response to your letter from the month of
Kislev, in which you write about your current
situation and how, in your entire life, you
have never experienced anything good, and
then you ask for a blessing for your wife and
children.

Apparently, you don't notice the
contradiction in your own letter.

For someone for whom the Creator of the
world arranged a match and blessed them
with children—may they live many long

TEXT 10

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Igrot
Kodesh 12, pp. 270–271*

בברכות ה' יתברך שהשפיע להם עד עתה,
אבל המשך ההשפעה וברכה זו וההוספה
בהן – אין זה צריך להיות סיבה להמשיך
להיות כפוי טובה.

והרי מאות ואלפים מבני אדם מתפללים כל
יום ויום להתברך בפרי בטן, והיו נותנים
את כל אשר להם בשביל בן יחיד או בת
יחידה, ועדיין לא זכו לזה – יברכם ה'
יתברך במילוי משאלות לבבם לטובה
בקרב –

והוא אשר קיבל ברכה זו, וכנראה מבלי
תפילה יתירה על הדבר, אינו מכיר בהעושר
והאושר אשר בזה וכופל במכתבו כהאמור
לעיל! ועוד מסיים אשר אינו מאמין חס
ושלום שיעזרו לו מלמעלה, כי נגזר חס
ושלום שכל ימיו יהיו עניים ומרודים!

years—to say that he never experienced
anything good in his life is ingratitude to a
shocking degree. . . .

There are hundreds and thousands of people
who pray every day to be blessed with
children, and would give away everything they
own for a single son or daughter, and still have
not merited to receive this blessing—may G-d
answer their prayers soon—

And you, who did receive this blessing—
apparently without having to pray for it
excessively—do not recognize the wealth and
happiness therein, and write in your letter
what was mentioned above! And moreover, you
conclude that you don't believe that G-d will
ever help you, for you believe it is decreed
upon you to be poor and miserable your
entire life!

TEXT 10

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Igrot
Kodesh 12, pp. 270–271*

מובן שאין כוונתי לומר שהפרנסה צריכה להיות בצמצום או מצב הבריאות בחלישות וכו' –

אלא באתי לעורר, אשר אפשר זהו הטעם לחלישות הבריאות ולהעדר הרחבה בפרנסה, כיון שאיננו מכיר כלל בברכת ה' יתברך בענין עוד יותר עיקרי מאשר שלימות בריאות והרחבת הפרנסה, והיא הברכה בבנים ובנות הולכים בדרך ה'. וכשאין מכירים בטוב הנראה והנגלה הניתן מלמעלה, ובפרט כאשר אי ההכרה היא באופן מבהיל כל כך עד שבאלביטוים החריפים שבמכתבו, מהו הפלא, אם מלמעלה אין ממשיכים ברכה בשאר הענינים?

Obviously, I don't mean that one has to be poor or unhealthy, etc. I just want to draw your attention to the fact that maybe the meager income and poor health stem from the fact that you don't recognize G-d's blessing in an area even more important than perfect health and a comfortable income, which is the blessing of having sons and daughters who follow in G-d's ways. When one doesn't recognize the blessings they already have, especially when they ignore them to such a degree that it is expressed in the harsh expressions you used in your letter—why is it so shocking that they don't receive additional blessings from Above?

TEXT 10

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Igrot
Kodesh 12, pp. 270–271*

תקותי ששורותי אלה המעטות בכמות
תספיקנה להאיר עיניו לראות את המצב כמו
שהוא,

וכשיתחיל לעבוד את ה' יתברך מתוך שמחה
אמיתית ופנימית, בודאי תתוסף ברכת ה'
יתברך גם בהנוגע לבריאות ופרנסה, וכמובן
מהכתוב בכמה מקומות ומהם בזהר (חלק ב,
קפד ב) . . .

בברכה,

בשם כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א

מזכיר

I hope that these few lines will suffice to open
your eyes to see the situation for what it is.

When you begin to serve G-d with true internal
joy, G-d's blessings relating to health and
income will certainly increase, as can be
understood from many sources, including Zohar,
vol. 2, 184b. . . .

With blessing,

[Signed by the Rebbe's secretary in the
Rebbe's name]

TEXT 11

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Igrot
Kodesh 18, pp. 137–138*

נאך א נקודה אין דעם (און וועלכע איז ניט ווייניגער וויכטיג), וואס ערקלערט
אין תורתנו הקדושה, אז די מאס ברכות פון הקדוש ברוך הוא ווענדעט זיך אין
א געוויסער מאס, ווי דער מענש נעמט זיי אויף, און אויפפירונג אין איינקלאנג
מיט דעם און אנערקענונג פון די חסדים, פארגרעסערט דאס דעם צינור והכלים
אויף צו באקומען זיינע חסדים בעתיד הקרוב ובעתיד בכלל.

Another point (which is no less important) is that which is explained
in our holy Torah, which is that the number of blessings one receives
is dependent, to a certain degree, on how the person receives them.
Acting in consonance with the recognition of G-d's kindness
increases the flow of blessings and the capacity to receive them in
both the near and long-term future.

By being consciously grateful of the good in our lives and by being cognizant of its Source, we invite more blessings into our lives.

How to stay
grateful

Keep your
speech positive

TEXT 12

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Likutei
Sichot 22, p. 172*

און בשעת די הנהגה פון א אידן איז . . . אין זיין דיבור כפשוטו, אז
ער איז נזהר בדבורו ביותר, און ס'איז ניט שייך אז ס'זאל ארוסגיין
פון זיין מויל א לשון פון היפך הברכה; און דעמאלט איז ביי עם
"רק טובה ושפע ברכה".

When a Jew is careful with their speech, when they do not allow any expression that is the opposite of blessing to exit their mouths, then they experience only good and an abundance of blessing.

How to stay
grateful

Make an effort to
express thanks

TEXT 13

*Rabbi Yanki Tauber,
“G-d’s Nourishment,”
chabad.org*

In his early years, before he went public with his teachings and disciples came from far and wide to learn from him, the founder of the Chasidic movement, Rabbi Israel Baal Shem Tov, was an incessant traveler. . . .

One day, Rabbi Israel arrived in a village and made his way to the study hall. There, in a corner, sat an ancient Torah scholar over his books, wrapped in *tallit* and *tefilin*. This was the village *porush* (“ascetic”), who led a life of holy seclusion. From sunrise to sunset, not a morsel of bread or a sip of water would pass his lips; he spoke to no one and never lifted his eyes from the sacred tomes. For more than fifty years he had kept to this regimen, utterly removed from the mundane cares of material life.

So why was this stranger pestering him? “How are things?” he was inquiring. “Is there enough to eat? Is everyone healthy?” The ascetic made no reply, hoping the stranger would go away. But the stranger only leaned closer, and his questioning grew more insistent. Impatiently, the ascetic waved him away, pointing him to the door.

“Rabbi,” the stranger now asked, “why are you denying G-d His livelihood?”

TEXT 13

*Rabbi Yanki Tauber, “G-d’s Nourishment,”
chabad.org*

The words had their desired effect: The old man was roused to indignant attention. G-d’s livelihood?! The audacity of this uncouth peasant! “What are you saying?” he demanded in a thunderous voice. “How dare you disturb me with such blasphemous babble!”

“Only what King David, the sweet singer of Israel, proclaims in his Psalms,” replied the Baal Shem Tov. “Tell me, Rabbi, what is the meaning of the verse, ‘And You, the Holy One, who dwells by the praises of Israel’?”

“We mortal beings,” continued the Baal Shem Tov when the *porush* made no reply, “subsist on the sustenance that G-d provides us in His great kindness. But what does G-d ‘subsist’ on? On the praises of Israel! When one Jew asks another, ‘How are things?’ and his fellow responds by praising and thanking the Almighty, they are nourishing G-d, deepening His involvement with His creation.”

TEXT 14

Psalms 118:1

הודו לַה' כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

Give thanks to G-d because He is good, for His kindness is everlasting.

TEXT 15

Talmud, Bava Kama 92b

חמרא למריה טיבותא לשקיייה.

Even though the wine belongs to its owner, gratitude is given to the one who pours it.

How to stay
grateful

Connect your
gratitude to action

KEY POINTS

1. Property that is declared *cherem* can never be redeemed from the Temple treasury.
2. Declaring your property *cherem* indicates a lack of gratitude for the blessings in life.
3. Practicing gratitude is the key to bringing more blessings into your life; the opposite leads to preventing blessings from coming into your life.
4. We can accustom ourselves to *thinking* in terms of gratitude by speaking and acting that way.

